

Δε **σταματά** να μιλά για τα παιδιά της.
 Τέλος Νοεμβρίου, αλλά αυτός **εξακολουθεί** να κολυμπά.
 Γιατί πρέπει **πάντα** εγώ να πλένω τα πιάτα;
 Δεν πρέπει **ποτέ** να τρως με άπλυτα χέρια.

Απλή υποτακτική έχουμε με:

Είναι ώρα να φύγω.
Ακόμα να γυρίσει ο πατέρας!
 Έχει να μου γράψει από πέρσι.
Είναι η σειρά σου να πλύνεις τα πιάτα.
Ποτέ δεν είναι αργά να αρχίσει κανείς να μαθαίνει κάτι.
Παραλίγο να χάσω την αρχή του έργου.
Παρά τρία να μην ξυπνήσω για το μάθημα το πρωί.
Λίγο έλειψε να χάσω το αεροπλάνο.
Κόντεψα να μη σε γνωρίσω.
 Επειδή **άργησε** να έρθει, φύγαμε.
Περιμένω να τελειώσει η βροχή, για να φύγω.
Είμαι έτοιμος να φωνάξω την αστυνομία, αν συνεχίσετε τη φασαρία.
 Μπορώ να φύγω **πριν** (να) τελειώσει το μάθημα;
 Μπορεί να φύγω, **προτού** (να) γυρίσεις.
Μέχρι να πας εσύ στο χωριό, το γράμμα θα έχει φτάσει.
 Περίμενα **ώσπου** να νυχτώσει.
 Να μη φας **ποτέ ξανά** με άπλυτα χέρια.

Έναρθρη υποτακτική

Το να καπνίζεις είναι βλαβερό.
Το να μαθαίνεις ξένες γλώσσες δεν είναι πάντα εύκολο.
Το να μη σπουδάσω γιατρός ήταν μεγάλο σφάλμα.
Με το να μιλάς συνέχεια στην τάξη, δεν αφήνεις και τους άλλους να προσέξουν.

Υποτακτική με αντικείμενα αντωνυμίες

Μπορείς να βάψεις **τους τοίχους** το απόγευμα;
 – Ναι, βέβαια, μπορώ να **τους** βάψω.
 Να γράψω **την άσκηση** με στίλο;
 – Ναι, να **τη** γράψεις.

Να ετο
 – Ναι, νο

Να μαλ
 – Όχι, νο

Να σβι
 – Ναι, βέ

Να σβι
 – Ναι, α

Θέλεις
 – Ναι, νο

Να τοι
 – Όχι, ν

– Όχι, ν

Να σα
 – Ναι, νο

Να τοι
 – Ναι, α

A. Να σα
 των έ

1. Κορ
 2. Το
 δι.

3. Απ
 λέγ